

ÍNDICE - SUMARIO

N.º 209

Volume XLII

setembro - outubro 2018

Guieiro

por Pedro Castelao 3

Estudos

A Eucaristía, crise e rexurdimento

por Victorino Pérez Prieto 5

A Eucaristía que fai a Igrexa

por Rubén Aramburu Molet 24

Achegas

**Unha meditación dorida pero esperanzada da nosa Galicia
e da Igrexa comunidade de fe**

por Xaquín Campo Freire 35

«Falarase para honra dela, do que acaba de facer»

por Manuel Regal Ledo 48

Por que o apóstolo Santiago non chegou a ser papa.

Exaltación de Compostela e de Galicia

por Manuel Santos Noya 60

Dialogar non debera ser difícil

por Suso de Toro 65

**Dialogar sempre é posible. Continuación da
conversa con Suso de Toro**

por Pedro Castelao 73

Documentos

Mensaxe para a II Xornada Mundial dos Pobres
por Papa Francisco 83

A morte: irreversible
por Anselmo Borges 91

Fiesta aberta

Emigrantes
por Fr. Santiago Agrelo 94

A Vida vainos levando. Oración para Vodas de ouro 98

In memóiriam

P. José Manuel Alonso Busto SJ
por Salvador Galán Herráez SJ 100

Crónica

Carta desde a banda da esperanza
por Manuel Regal Ledo 104

Tableiro

Mulleres no altar? 119

Ilustracións

Soedade Pite 15, 95

A celebración da eucaristía non pasa en occidente polo seu mellor momento. As comunidades están cansas. Os presbíteros maiores. Os nenos aburridos. O mozos ausentes. Con dificultades, logramos ter, no mellor dos casos, unha pastoral de mantemento, pero non se augura un futuro vizoso á vida parroquial con esta xeral atonía.

Hai curas heroicos. E leigos moi comprometidos. Hai tamén intentos de reagrupamento pastoral. Pero os sacerdotes, cada día máis escasos, no fondo, seguen a facer o que sempre se fixo: multiplicar eucaristías nun tempo récord facendo quilómetros sen case poder falar coa xente. Deste xeito, hai misas, pero non se crea comunidade.

Nunca se apostou en serio por comunidades adultas con leigos formados e liberados para dirixir unha comunidade de seu, de xeito que, ante a ausencia de presbíteros, varóns e célibes, a relación dos curas coas súas comunidades fose de presenza e acompañamento puntual, a fin de presidir sacramentos nunha parroquia viva onde a evanxelización e a caridade tivesen uns responsables autónomos, leigos, homes e mulleres ben formados pero non ordenados.

Non se fixo antes e non se está a facer agora. E cómpre sinalar que os líderes de comunidades con licenciatura en teoloxía non xorden da nada. Hai que crealos. E para iso fai falla, como mínimo, unha ou dúas xeracións. Xusto as que levamos perdidas dende que se detectaron os primeiros síntomas inmediatos do fenómeno da secularización, da interrupción xeracional na transmisión da fe e a masiva ausencia de vocacións ao ministerio ordenado.

Seguimos pensando co espírito clerical que denuncia o Papa Francisco, ao considerarmos que os cartos da diocese só están ben gastados se pagan o soldo dun presbítero. E a ninguén se lle pasa pola cabeza inverter cartos na formación e no traballo de leigos que lideren comunidades orfas de presbíteros. Pois tan bautizados son uns coma outros. E tanto dereito eclesial teñen uns coma outros a que os bens de toda a Igrexa sufraguen a formación e o salario de ambos.

Co fin de promover a reflexión sobre estas cuestións *Encrucillada* publica neste número dous artigos sobre a eucaristía: un de Victorino Pérez Prieto e outro de Rubén Aramburu. O lector poderá lembrar, tamén, a contribución que tivo ao respecto Torres Queiruga no n.º 157 (2008) 121-139.

Tamén Xaquín Campo Freire e Manolo Regal Ledo contribúen con sendas achegas a afinar o diagnóstico e mesmo a propoñer celebracións concretas que reconduzan a situación.

Pero o número non se esgota nisto. Manuel Santos Noia ofréce-nos unha curiosa reflexión extraída do Códice Calixtino onde se argumenta a favor dos dereitos de Santiago a ser Papa por riba dos de Pedro. De volta ao noso tempo ofrecemos tamén as consideracións de Anselmo Borges acerca dun tema tan de actualidade como é o da eutanasia. O diálogo entre Suso de Toro e un servidor comezado no número anterior continua neste. Publicamos, igualmente, dous berros con autoridade acerca dos pobres. O primeiro do Papa, na Xornada Mundial dos Pobres 2018. E o segundo de M. Agrelo verbo dos inmigrantes. Pechan o número unha oración de Marisa Vidal co gallo das vodas de ouro duns amigos e, tamén, a rolda de Igrexa de Manolo Regal, xunto cos debuxos de Soedade Pite.

Os nosos subscritores teñen, tamén, na nosa páxina web: www.encrucillada.gal o texto redactado por J. I. González Faus «Perdón» acerca do terrible problema da pederastia. *Encrucillada* apoia o xesto e faise eco desta tan necesaria petición.

Pedro Castelao

